

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 456/2025-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Dušanom Szabóom, advokátom, Hlavná 799/63, Kráľovský Chlmec, proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č. k. 24C/230/2016-893 zo 16. júna 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Uznesením Okresného súdu Michalovce č. k. 24C/230/2016-893 zo 16. júna 2025 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Uznesenie Okresného súdu Michalovce č. k. 24C/230/2016-893 zo 16. júna 2025 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.
3. Okresný súd Michalovce **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a tieto zaplatiť jeho advokátovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením sudcu okresného súdu o odmietnutí jeho sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka.

II.

2. Sťažovateľovi ako žalovanému bola v civilnom spore proti žalobcovi, ktorý od neho neúspešne žiadal zaplatiť 675,96 eur, priznaná náhrada trov konania, ktorú sťažovateľ vyčíslil na 1 583,14 eur.

O výške náhrady rozhodol vyšší súdny úradník uznesením z 23. januára 2025, ktoré bolo advokátovi sťažovateľa doručené 31. januára 2025 tak, že žalobcovi uložil nahradiť sťažovateľovi trovy konania 1 373,54 eur. V posledný deň lehoty na podanie sťažnosti proti tomuto uzneseniu (17. februára 2025) bol okresnému súdu doručený mail sťažovateľa bez autorizácie podľa osobitného predpisu, v ktorého prílohe bola sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka. Po uplynutí lehoty na podanie sťažnosti 21. februára 2025 bola okresnému súdu nie sťažovateľom, ale jeho zástupcom (advokátom) doručená sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktorá bola podpísaná kvalifikovaným elektronickým podpisom zástupcu z 21. februára 2025.

3. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením sudcu bola takto podaná sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka odmietnutá ako oneskorene podaná. Okresný súd v odôvodnení opísal nesporné procesné skutočnosti, rozsiahlo odcitoval ustanovenia právnych predpisov a vytvoril koláž z viacerých rozhodnutí ústavného súdu (I. ÚS 223/2021, II. ÚS 442/2021, III. ÚS 404/2023) a komentára k Civilnému sporovému poriadku (ďalej len „CSP“). Dospel k záveru, že podanie sťažovateľa zo 17. februára 2025 bolo podaním podľa § 125 ods. 2 CSP – podaním vo veci samej v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, teda podaním, na ktoré by bolo možné prihliadnuť len vtedy, ak by bolo do desiatich dní dodatočne doručené v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu. Zároveň však zdôraznil, že toto podanie bolo podané sťažovateľom, a preto len on, a nie jeho zástupca, mohol tento nedostatok odstrániť tak, že by podanie v lehote 10 dní doručil v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu. Preto na podanie sťažovateľa zo 17. februára 2025 sa podľa § 125 ods. 2 CSP neprihliada a sťažnosť zástupcu z 21. februára 2025 je podaná oneskorene.

III.

4. Podľa sťažovateľa sa okresný súd dopustil zjavného omylu, keď jeho podania posúdil oddelene. Je toho názoru, že druhé podanie bolo odstránením formálneho nedostatku prvého podania, a preto odmietnutie jeho sťažnosti ako oneskorene podanej je prejavom formalistického výkladu § 125 ods. 2 CSP, čo viedlo k tomu, že o jeho včas podanej sťažnosti nebolo vecne rozhodnuté. Sťažovateľ ďalej odkazuje na to, že bol zastúpený pre celé konanie advokátom, ktorý nedostatok prvého podania odstránil. Osobitne zdôrazňuje potrebu neprípustnosti formalistického výkladu pri elektronických podaniach, pričom neobstojí všeobecné vyhlásenie okresného súdu o tom, že ten, kto podáva podanie elektronicky bez autorizácie, musí sám tento nedostatok odstrániť.

5. Okresný súd považuje ústavnú sťažnosť za nedôvodnú. Ak strana sporu podáva procesné návrhy sama, je povinná postupovať podľa zákona. Keďže sťažovateľ v posledný deň lehoty konal sám, bol povinný podľa § 125 CSP nedostatok podania odstrániť sám do 10 dní. Sťažnosť jeho zástupcu z 21. februára 2025 nemôže konvalidovať úkon sťažovateľa, keďže zákon takýto postup neumožňuje. Okresný súd odmietol tvrdenie o formalistickom prístupe. Dodal, že úkony strany a jej zástupcu treba posudzovať samostatne.

IV.

6. K porušeniu základného práva na súdnu ochranu dochádza vtedy, ak závery všeobecného súdu zásadne popierajú účel a význam zákona (I. ÚS 88/07). Rozhodnutie narúša spravodlivosť konania, ak sú v ňom vyjadrené dôvody založené na zjavnej skutkovej alebo právnej chybe, dôsledkom čoho

došlo k odopretiu spravodlivosti (Moreira Ferreira, bod 85; Navalnyy a Ofitserov proti Rusku z 23. 2. 2016, sťažnosti č. 46632/13 a č. 28671/14, bod 119).

7. Podľa § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie vôbec neurčuje, či nedostatok elektronickej podoby podania strany alebo jej zástupcu má dodatočne doplnením odstrániť strana alebo jej zástupca. Zmyslom a účelom § 125 ods. 2 CSP je záruka identifikácie podávateľa a podania. Dôvodom toho, že elektronické podania bez autorizácie majú byť doplnené listinne alebo elektronicky s predpísanou autorizáciou, je potreba odstránenia pochybnosti o tom, či podanie urobené elektronicky bez autorizácie bolo skutočne prejavom vôle strany sporu. Účelom je zabrániť tomu, aby podanie strany urobil niekto iný ako strana, či už sama, alebo prostredníctvom svojho zástupcu. Pri naplnení tohto účelu je celkom bez významu rozlišovať medzi podaniami strany a podaniami zástupcu strany, keďže autenticita konania zástupcu strany vyplýva z písomného splnomocnenia tak, ako to ustanovuje § 92 ods. 1 CSP. Okrem toho podanie strany samej a podanie zástupcu strany je tak či tak, osobitne, ak obsahovo ide o to isté podanie, stále podaním strany.

8. Okresný súd nemal dôvod podania sťažovateľa a jeho zástupcu posudzovať izolovane, keď je zrejmé, že riadne splnomocnený advokát len potvrdil vôľu sťažovateľa podať sťažnosť tak, aby bol naplnený účel § 125 ods. 2 CSP, ktorým je identifikácia strany a autenticita podania. Rozlišovanie podania sťažovateľa a zástupcu je prejavom formalistického prístupu okresného súdu, keďže smeruje proti vôli sťažovateľa podať sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka v snahe zabrániť vecnému prieskumu sťažnosťou napadnutého uznesenia. Bezpodmienečné trvanie na splnení určitých podmienok bez zohľadnenia, či bol naplnený účel danej normy, môže viesť k odopretiu práva na prístup k súdu (III. ÚS 269/2022). Záver okresného súdu o tom, že sťažnosť nebola autorizovaná sťažovateľom, ale „len“ jeho advokátom, je výsledkom mylného použitia § 125 ods. 2 CSP, ktorý nesmeruje k naplneniu jeho účelu. Preto ide o zjavne mylnú právnu úvahu pri výklade procesného predpisu. To viedlo k porušeniu ústavných práv sťažovateľa na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Preto bolo ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vyhovené s tým, že namietané uznesenie okresného súdu sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

9. Zistené porušenie ústavných práv sťažovateľa odôvodňuje, aby mu okresný súd podľa § 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov plne nahradil trovy konania, ktoré mu vznikli zastúpením advokátom. Ich výška bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, čo za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti – 2 x 371 eur) s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 14,84 eur) zvýšené o daň z pridanej hodnoty, pretože advokát sťažovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty, predstavuje 949,17 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2025

Robert Šorl
predseda senátu